

זוהי קבלה רשמית של עיריית תל-אביב המזכירה שהעיריה גובה כספים עבור משלוחי בשר חזיר לתושבי העיר הגדולה

20 ל"י ליום, אם יתמיד במעשיו לאחר שהורשע.

בויאר הוא ראש מחלקת התברואה העיר רונת ובחוקף תפקיד זה, הממונה על הישירותים הווטרנאריים. פקחיו רשאים, על פי אותו חוק-עזר, לערוך חיפושים בכל חנות, מסעדה, בית-חרושת או כל מקום אחר שיש להם יסוד להניח שמוכרים בו בשר-חזיר. הם רשאים להתרים כל בשר-חזיר או מצריו שהם מגלים בפשיטותיהם. אבל אותה שעה עוסקים פקחיו של אותו אברהם בויאר בהטבעת חותמת חוקית על בשר-החזיר הנכנס לתל-אביב — ובזאת הם עוברים בעצמם על אותו חוק-עזר. הם גור-מים לכך, שלמרות החוק ובניגוד לשמירה ולחפוישים הקפדניים, נמכרים בתל-אביב בשר-חזיר ומוצריו לכל דורש.

בוקרבוך מסתעף "יחידת החזיר" מבית-המטבחים הישן שבצפון תל-אביב על איטליו העיר, מסעדותיה וסטיקיו תיה, למצוד יסודי אחר בשר-החזיר, המשוך קץ לפי דיני הדת היהודית. באותה שעה עצמה, בה עוסקים תשעת

בדיקתו, יוצאים אחר-כך למצוד אחר אותם החזירים עצמם, אשר עברו שעה קלה קודם לכן תחת ידיהם.

שערווייה מדהימה זו נראית פשוטה ורגלויה מדי מכדי שתהיה אמיתית. ואומנם, הדברים אינם כה פשוטים. כי בויאר ופקחיו מצאו אתלה פאנטסטית שתאפשר להם להתיר שיווק-חזיר בתל-אביב ולאסור אותו ממש בעת ובעונה אחת: הם מצאו שיטה לשכנע את עצמם, כי היחזיר שהם תופסים במצודיה הפתע שלהם ב-איטליו ובסטיקיות — אינו אותו חזיר שהם בודקים, מחתימים וגובים מס תמורתו. כי יש חזיר כשר, שמותר להביאו לתל-אביב, ויש חזיר בלתי-כשר, נגדו צריך להילחם.

רק עם מלח ופיוזפן בשר-החזיר המגיע לבית-המטבחים הישן עירוני ונבדק שם על-ידי רופאי המחלקה הווטרנאריה, אינו מותרת בחותמת הי-רגילה המוטבעת על בשר בקר, למשל, מי שחיתת-חזיר.

נמטר ליעדים אחרים מאלה המצויינים בתעודת-המישלוח: לאיטליו ולסטיקיות. סיפר בעל סטייקיה ידועה בתל-אביב: "אני מוכר בשבוע כ-200 ק"ג סטייקים של חזיר, הבשר המוכן עולה לי 11 ל"י הק"ג. כל יום באים פקחיה-עירייה ועושים לי ראוורט. יום אחד הציע לי סוחר-בשר לקנות נתחי בשר שלמים ולנקרם אצלי, בסטייקיה. שאלתי אותו איך אקבל את החזירים והוא אמר, אני אביא אותם אליך באופן רשמי עם חותמת עירונית. לא האמנתי לו, אבל החזיר לטתי לנסות.

"כיום שהבטיח, נעצרה ליד הסטייקיה שלי מכונית-קירור של מובילי-בשר והסבלים הורידו בגלוי את החזירים השחוטים והכניסו אותם לסטייקיה שלי. אין כל בעייה. ככה עושים כולם." אילו רצה אברהם בויאר להיות נאמן לחוק-העזר העירוני ולמנוע שיוק בשר-חזיר בתל-אביב, היה צריך, פשוט, למנוע הכנסת בשר-חזיר לתל-אביב. כמו שאמר אחד מי סוחריה-בשר: "במקום לחפש אחרי כל ברז דולף, היה עליו לסגור את הברז הראשי". אבל אז היתה עיריית תל-אביב מפסידה

ובראש אותה מחלקה הגובה את הכסף ומטביעה חותמת על החזיר השחוט-עומד סגן ראש-העיר הדתי אברהם בויאר

את המס שהיא גובה על אותם החזירים שי את מכירתם היא אוסרת. זאת אין העירייה רוצה. כך נהנה אברהם בויאר משני העול-מות: הוא נלחם במוכרי-החזירים ורוף או-תם; ויחד עם זאת הוא מכניס לקופת העירייה כספים הנגבים מחזירים.

כשנשאל סגן-ראש-העיר בויאר, השבוע, כיצד הוא מסביר עובדה זו, השיב: "אין לי תגובה! אין לי קשר איתכם! אני לא מוכן לענות לכם!" כשנשאל עורך-דין עיריית תל-אביב, מורי דכי וירשובסקי, לפי איזה חוק מתירה עיריית תל-אביב הכנסת בשר-חזיר לתל-אביב, השיב: "לא נתקלתי עדיין במיקרה כזה. לפי הוראות בחוק, חובה על הרופא הווטרנארי העירוני לבדוק כל בשר משחית-חזיר. לו אין שיקול-דעת אם מותר למכור בשר זה או לא. אבל אני עוד אבדוק את העניין".

שערווייה חסרת-תקדים זו מוכיחה, בפעם נוספת, את הצביעות שבחוק-החזיר שנחקק על-ידי העירייה. היא מובילה למסקנה יחידה: האפשרות: יש לבטל את חוקיה-הכפיה הדתית, הגורמים למכירת בשר-חזיר במח-רת — בלב תל-אביב. כל מי שרוצה להשיג בשר-חזיר בתל-אביב יכול להשיגו כיום בקלות. חוק החזיר לא הצליח למנוע זאת. הוא רק גרם לדו-פרצופיות של הממונים על שמירתו, ולהעל-את מותר בשר-החזיר על-ידי הקטנות המור-טלים על המוכרים.

החזיר הכשר

החוק אסור למכור או להחזיק גם מוצרי בשר-חזיר התשובות על שאלות אלו אינן מעניינות את הדתיים שכפו את חקיקת חוקי-החזיר האנטי-דמוקראטיים. הם נוקטים כאן במדיניות של בתי-עצמה: מתירים להכניס בשר חזיר לעיבוד למאכל בתל-אביב, מתוך הנחה כביכול, שאחר העיבוד התעשייתי של הי בשר יחזירו אותו למקומות בו מותרת מכירתו — ובהם אין העיריות מקפידות במיוחד על ביצוע תקנות-העזר שלהן.

זהו הסבר יפה מאוד, שיש בו אולי להניח את דעתם של יהודים דתיים שומרי-מצוות. אולם עד כה טרם נמצאו דרכים להשתמש בבשר חזיר בתעשיית-הרהיטים, למשל, או בתעשייה האלקטרונית. הסביר הד"ר גורוביץ: "הכחונה היא ל-תעשיית-הגנטיקה, למשל. ברגע בו מעשנים את הבשר, או זורים עליו מלח ופילפל, זאת כבר תעשייה. זה מותר, לפי חוק שי חוקקה הכנסת.

כך גילה הד"ר גורוביץ, למעשה, את הי-פירצה בחוק, המאפשרת לאברהם בויאר ל-הכניס בשר חזיר לתל-אביב ולגבות ממנו מס. אין, אומנם, חוק המתיר בפירוש שיוק בשר לתעשייה — אולם קיימת פירצה שי חוקקה החזיר הקיימים של הכנסת.

כך גילה הד"ר גורוביץ, למעשה, את הי-פירצה בחוק, המאפשרת לאברהם בויאר ל-הכניס בשר חזיר לתל-אביב ולגבות ממנו מס. אין, אומנם, חוק המתיר בפירוש שיוק בשר לתעשייה — אולם קיימת פירצה שי חוקקה החזיר הקיימים של הכנסת.

החוק הראשון מסמך רשויות מקומיות להתקין חוקי-עזר שיגבילו או יאסרו גידול חזירים, החוקים ומכירת בשר-חזיר ומוצריו, הנועדים לאכילה. החוק השני אוסר גידול חזירים, החוקים ונחירתם. הוא נחקק כדי לכפות איסור גידול חזירים על אותן מועצות מקומיות ועיריות שלא חוקקו חוקי-עזר למניעת גידול חזירים לפי החוק הממלכתי, שהסמך אותן לכך. אולם בחוקים אלה קיימת פירצה: הם אינם אוסרים והבלת-חזיר או ייצור מוצרי בשר-חזיר למאכל. לפיכך, מבחינת החוק, מותר להכניס חזירים לתל-אביב לבתי-חרור-שת לבקניק, כדי שיעבדו אותם למוצרי בשר חזיר. היכן ימכרו מוצרים אלה? הרי לפי

הפקחים החסונים והנועזים של המחלקה הי-וטרינאריה בחיפוש אחר בשר-חזיר, מגיעים מאות קילוגרמים של בשר-חזיר לבסיסה-יציאה של החוליה — בית-המטבחים הישן.

פקידים מביבות

בית-המטבחים זה, השוכן בצפון תל-אביב שוב אינו משמש לשחיטה. אולם באחד ממבניו שוכנים כיום משרדי המחלקה הי-וטרינאריה של העירייה, ולפי תקנה 32 מי תקנות בית-המטבחים, "יש להביא כל בשר שהופק משחית-חזיר, והמיועד לתל-אביב, ישר לבית-המטבחים העירוני בתל-אביב — לשם בדיקת-מישנה, כצירוף תעודת-מישור לוח".

בתל-אביב, כמו במרבית איזורי הארץ הי-אחרים, אסור לגדל חזירים, להחזיקם או ל-זרם, וזאת — מתוקף חוק איסור גידול חזיר 1962 שנחקק על-ידי הכנסת. יש רק איזור אחד בארץ, בגליל בסביבות נצרת, בו מותר לגדל חזירים והחזוקה. החוק נר-קב בשמות הנפלים הערביים בהם מותר לגדל חזירים ולשחטם.

אספקת בשר-החזיר לתל-אביב, שלפי הי-ערכה זהירה מגיעה ל-100 טון לחודש, נעשית ממקומות אלה. היא אינה נעשית בי-מחלת ולא בהסתר. החזירים השחוטים מובלים במכוניות-קירור גדולות של אירגון מובילי-בשר — אותו אירגון המוביל גם את הבשר הקפוא השחוט הכשר לאיטליו תל-אביב — ישר לבית-המטבחים העירוני הי-שן.

שם עובר בשר-החזיר בדיקה בידי הרופא-איים הווטרנאריים, אנשי מחלקתו של אבי-רהם בויאר. אחרי שהוא נמצא ראוי למאכל, הוא מוחתם בחותמת רשמית של המחלקה. פקיד דתי, החובש כיפה והנושא את השם הגאה גרינברג, מקבל את התשלום עבור בדיקת החזיר ונותן בקלות לקצבים המובי-לים אתו. אחר-כך יוצא בשר-החזיר לחלר-קה במסעדות, בסטיקיות ובאיטליו התל-אביביים, בהם מוכרים בשר-חזיר. עובדי אותה המחלקה שאישרה את מישי-לוח החזיר, בדיקה אותו וגבתה מס תמורת